

[Thoft]

Jeg kan ikke undlade en bemærkning til hr. Bilgrav-Nielsen, som godtede sig over, at der var problemer i samarbejdet mellem S og SF. Nu er det jo ikke nogen hemmelighed – formentlig heller ikke for hr. Bilgrav-Nielsen og i hvert fald ikke for befolkningen – at det område, som Socialdemokratiet og SF har sværest ved at nå sammen på, er det sikkerhedspolitiske. Jeg forstår i dag ikke, at Socialdemokratiet har udnævnt hr. Hjortnæs til at drøfte det kommende forsvarsforlig med forsvarsministeren, når Socialdemokratiet samtidig insisterer på, at får S og SF flertal efter et valg, så må SF deltage med ministerposter. For hvis hr. Hjortnæs' holdning skal være linjen, må samarbejdet nødvendigvis få en anden form.

Når hr. Bilgrav-Nielsen taler om forholdsordren, vil jeg spørge ham direkte: hvordan er det muligt med den forholdsordre, der foreligger, og som kræver, at de danske styrker omgående skal kæmpe med allerstørste energi, at sikre den målrettede, den styrede eskalering, som er forudsætningen? Og hvor er det muligt at sikre styringen politisk fra?

Vi er ikke uenige i – det har hr. Albrecht sen allerede i første runde gjort opmærksom på – at vedtages vores forslag og forholdsordren forsvinder, må der andre regler ind, som sikrer f.eks. situationen i tilbagetog. Det er vi ikke uenige i, men jeg synes, at hr. Bilgrav-Nielsen skylder os et svar på, hvordan man sikrer målretningen, og hvordan man sikrer styringen af det danske forsvars indsats.

(Kort bemærkning).

Hjortnæs (S):

Jeg har fortsat den opfattelse, at disse tre forslag ikke kan være grundlag for en nøgtern og seriøs debat om alvorlige forsvarspolitiske emner, men der kommer indimellem nogle indlæg, som det alligevel er nødvendigt at jeg kommenterer.

Jeg sagde allerede i mit første indlæg, at jeg håber ikke, at forslagene her er udtryk for, at den bevægelse, som jeg ved er i gang i SF i retning af en mere realistisk holdning, stopper. Jeg betragter faktisk det, vi her bliver præsenteret for, som slutresultatet af et studiekredsarbejde, der har været i gang. Det må man bøje sig for. Der er jo så mange

processer rundt omkring i de politiske partier, som skal have en naturlig afslutning.

Når hr. Bilgrav-Nielsen – det var faktisk det mere alvorlige i det – vil postulere heroppe fra talerstolen, at Socialdemokratiet er i skred med hensyn til sin holdning til atomvåben på dansk jord i krigs- og i krisetid, så ved hr. Bilgrav-Nielsen jo, at det passer ikke. Vores politik på det område har ligget klar i mange, mange år. Det ved hr. Bilgrav-Nielsen også alt om.

Det, hr. Bilgrav-Nielsen nu vil prøve at føre ind i debatten her, er, at den logiske konsekvens af dette må være, at man ikke deltager i øvelser, der indebærer, at atomvåben bliver brugt. Nu er det desværre sådan, at på trods af den holdning, vi har i Socialdemokratiet, og som der heldigvis er et flertal i Folketinget der står bag, har vi jo ikke fået afviklet alle atomvåben, og vi kan desværre ikke udelukke, at de i en given situation vil blive anvendt.

Derfor er det vel ikke virkelighedsfjernt at lave øvelser af den karakter. Jeg håber ikke, at de våben nogen sinde bliver brugt på dansk jord, men det er vel ikke virkelighedsfjernt at sige, at det kan ske, og derfor heller ikke virkelighedsfjernt, at man laver øvelser omkring processer af den karakter.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg kan ikke se sammenhængen i argumentationen fra hr. Hjortnæs' side. Hvis det står til troende, at Socialdemokratiet mener, at der ikke skal være atomvåben i Danmark hverken i fredstid, krisetid eller i krigstid, så er det vel ensbetydende med, at det danske forsvar ikke skal deltage i brugen af atomvåben. Det turde man vel kunne konstatere.

Hvis det er korrekt, så synes jeg, hr. Hjortnæs bør erkende, at det bliver utroværdigt, når man alligevel siger: men vi skal fortsætte deltagelsen i øvelser, hvori man træner, ikke i at beskytte sig mod atomvåben og atomvåbenenes ulykker, men i selv at bruge disse våben.

Jeg synes, det var på tide, at Socialdemokratiet tog konsekvent stilling til dette spørgsmål i stedet for hele tiden at vige udenom. Vil Socialdemokratiet være med til sammen med Folketingets flertal over for vore NATO-partnere at gøre det klart, at den